

זֶה נֶתַן וְלֹא יֵעָבֹר

בִּרְסַב — צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם לְעַמּוּד הַיְהוּדִים מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַנֵּס —
 — חֶק נֶתַן וְלֹא יֵעָבֹר יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת —

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ו תְּשַׁבֵּט:

סֵדֶר לְקוּטֵי מְנוּחָה רַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם:

וְהַקָּמַת אֲמוּנָה הִיא עַל-יְדֵי נְדָר, וְאִזּוּ נְהִיר בְּנִהִירוֹ דְּאַבְהֶן כַּנֵּ"ל. וְאִזּוּ נִבְנָה פַּעַם שְׁנִיָּה שֶׁעַר דְּקָדְשָׁה, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים כ"ד): "שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם" כִּי הָאֲבוֹת הֵן הָרֵאשִׁימִים (עֵיִן זוּהַר פִּנְחָס רַנ"ג). בְּבַחֲיִנַת (שְׁמוֹת ו'): "אֵלֶּה רְאִישֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם". וְכִשְׁזָה קָם זֶה נוֹפֵל", וְזֶה בְּחִינַת נְפִילַת פַּעַם שְׁנִיָּת שֶׁעַר שֶׁל אֶרֶם:

וְעַל-יְדֵי הָאָרוֹת הָאֲבוֹת, זֹכָה לְשִׁבְתָּהּ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב, וְזֹכָה לְשָׁלוֹם כַּנֵּ"ל. וְאִזּוּ נִבְנָה פַּעַם שְׁלִישִׁי שֶׁעַר דְּקָדְשָׁה, בְּבַחֲיִנַת (זְכָרְיָה א'): "וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שְׁפֹטוּ בְּשְׁעָרֵיכֶם". וּבְבַחֲיִנַת צְדָקָה, "אַל תִּדְכָּא עַנִּי בְּשְׁעָרֵי" (מִשְׁלֵי כ"ב). וּמִכְנִיעִים הַשּׁוֹנְאִים הַיּוֹנְקִים מִשְׁעַר אֶרֶם, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים ס"ט): "יְשִׁיחוּ בִי יוֹשְׁבֵי שְׁעָרֵי". כִּי נִבְנָע כָּבֵד כּוֹעֵם, שֶׁהִיא עֲשׂוֹ אֲדוּם כַּנֵּ"ל, שֶׁהוּא כְּאֲדָרַת שֶׁעַר (בְּרֵאשִׁית כ"ה), וְזֶהוּ נְפִילַת פַּעַם שְׁלִישִׁי שֶׁעַר שֶׁל אֶרֶם: (עַד כָּאן לְסוּן רַבְּנוֹ, זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה):

(שִׁיף לְעֵיל, אַחַר תִּבְתַּעַל עַל-יְדֵי בְּחִינּוֹת שְׁהִבַּאתִי * בְּכָאן דִּלְג רַבְּנוֹ, זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה, כִּמְהַ תִּבְתַּעַל שֶׁהִיוּ כְּתוּבִים בְּלִשׁוֹנוֹ שָׁם, בְּכַתִּיבְתוֹ הַקְּדוּשָׁה. וְכִשְׁנָתָן לִי לְהַעֲתִיק תּוֹרָה זֹאת, מִחֶק בְּכּוּנָה כִּמְהַ וְכִמְהַ תִּבְתַּעַל מִכְּתִיבוֹת יְדוֹ הַקְּדוּשָׁה, כִּי שֶׁלֹּא אֶעֱתִיקָם. וְרֵאשִׁיתִי שֶׁהִיָּה לוֹ בְּזֶה כּוּנָה שְׁלֵמָה. וְכֵן הִיָּה דִּרְכוֹ כִּמְהַ פְּעָמִים, בְּכִמְהַ תּוֹרוֹת, שֶׁהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד כִּשְׁנָתָן תּוֹרָתוֹ לְהַעֲתִיקָהּ, לְמֶחֶק שָׁם כִּמְהַ וְכִמְהַ תִּבְתַּעַל שֶׁהִיוּ מְכַרְחִים לְהַעֲנִין מְאֹד, וְדִלְג בְּאֶמְצַע, כִּי לֹא רָצָה שִׁתְּגַלוּ אֵלּוֹ הַדְּבוּרִים. וְהַמְעִין הֵיטֵב בְּאֵלּוֹ הַמְּקוֹמוֹת, יוֹכֵל לְהַבִּין שְׁחָסֵר שָׁם בְּאֶמְצַע הַעֲנִין. וְגַם בַּתּוֹרָה

הזאת יכולין לראות קצת, כי כתב וכשיפל וכו' על ידי בחינות
 שהבאתי. ואין זה דרך לשונו. אך כל זה היה אצלו כתוב הדור
 מבאר היטב. אך בכונה מדיקת דלג באמצע כי כל דבריו
 הקדושים היו בפלם ומשקל גדול, מה לגלות ומה שלא לגלות.
 ואפלו תבה אחת יתרה, היה מדקדק עליה שלא לדבר או שלא
 להעתיק. כפי מה שהיה יודע על פי השגתו העצומה, שאין
 צריכין לגלות זאת. ועין בסמוך בסימן נ"ח אות ט, מה שכתוב
 שם כי הגדלה של הכשרי הדור היא בחינת כלי אל התחדשות
 התורה בבחינת* ואלו וכו'. ושם נכר החסרון לעינים. ועתה
 על פי הנ"ל תבין הדבר, כי שם מחק כמה תבות באמצע התורה.
 וכן באותה התורה שבסימן נ"ח הנ"ל מחק מקדם גם כן כמה
 וכמה תבות וענינים, בשאר מקומות שאין נכר כל כך. וכן
 אחר כך בסימן נ"ט שם גם כן מחק באות ו' אחר וזה פרוש: בית
 והון וכו' שהאבות היו מגירים גרים וכו'. שם מחק כמה וכמה
 תבות. וכן בשאר מקומות באותה התורה וכן היה בכמה וכמה
 תורות שנתן להעתיקם כנ"ל. והדברים עתיקים.

ענין לאות א' וב'

'המבזה תלמיד-חכם אין לו רפואה למכתו' (שבת קי"ט:), כי
 כל הרפואות הם הרפבות, דהינו שלוקחים סם
 פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כך וכך, וכן עשב אחר
 שמשקלו כך וכך, וכן שוקלין מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו
 כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם הרפבה. וזאת
 התרפבה, יש לה כח לרפאות החולאת נמצא. שעקר כח הרפואה
 על ידי התרפבה, שנעשה לה כח אחר חדש על ידי הכח שקבלה
 מכל אלו העשבים שנתערבו. ובזה הכח של התרפבה ווקא,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'רסד - צִמְרַן מְנוּחָה רַבִּי יצחק ל' צִמְרַן מְנוּחָה שֶׁדָּרַךְ לְצַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּוֹת -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מֵרַפְּאִין הַחֹלְאֵת. וְעַל־כֵּן צָרִיךְ רֹפֵא מְחָה, שְׂיֹדַע לַעֲשׂוֹת
הַהֶרְפָּה. אֲבָל מִי שְׂאִינוּ מְחָה, אֵף אִם יִקַּח הָעֹשְׁבִים שְׂיֵשׁ לָהֶם
כַּח לְרַפְּאוֹת, עִם כָּל זֶה לֹא יַפְעֵל כָּלָל, כִּי אִין יוֹדַע אֵיךְ לְהֶרְפֵּיבָם.

כִּמוֹ כֵּן הַתּוֹרָה שְׂהִיא רְפוּאָה לְכָל דְּבָר, כִּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "וְלִכְל
בְּשָׂרוֹ מֵרַפְּאֵה". אִין מִי שְׂיֹדַע אוֹתָהּ, כִּי אִם חֲכָמֵי הַדּוֹר,

כִּי נִמְסָרָה לָהֶם לְדַרְשָׁה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת שְׂהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
בְּהֵן. אֲבָל מִהַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ אִי אֶפְשָׁר לִידַע דְּבָר, כִּי־אִם עַל־פִּי
חֲכָמֵי הַדּוֹר שְׂהֵם מְפָרְשִׁים אוֹתָהּ. כִּי הַתּוֹרָה עֲנִיָּה בְּמִקּוֹמָהּ
וְעֲשִׂירָה בְּמִקּוֹם אַחֵר, וְהַחֲכָמִים מְלַקְטִין וּמְעַרְבִין וּמְרַפְּיִין אֶת
הַתּוֹרָה וְדוֹרְשִׁין אוֹתָהּ מִמִּקּוֹם לְמִקּוֹם בְּשֵׁלֶשׁ־עֶשְׂרֵה מֵדוֹת. וְהֵם
גּוֹרְעִין וּמוֹסִיפִין וְדוֹרְשִׁין (בְּבֵא־בִתְרָא קי"א:), וְאֵף שְׂכַתּוֹב בְּהַתּוֹרָה
כָּךְ, הֵם גּוֹרְעִים מְמַנְּה אוֹת אוֹ תִבָּה, וּבְמִקּוֹם אַחֵר מוֹסִיפִין, וּבְזֶה
דוֹרְשִׁין אוֹתָהּ, כְּפִי מַה שְׂיֹדַעִין, כִּמוֹ שְׂנִמְסָרָה לָהֶם. וְעַל־כֵּן
כְּשֹׁפּוֹגִים בְּכָבוֹד תִּלְמִיד חָכָם, אִין רְפוּאָה לְמַכָּתוֹ. כִּי עֵקֶר כַּח
הַרְפּוּאָה שְׂמְקַבְּלִין מִהַתּוֹרָה, אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם עַל יְדֵי חֲכָמֵי
הַדּוֹר, כִּי לָהֶם נִמְסָרָה לְדַרְשָׁה, וְהֵם יוֹדְעִים לְהֶרְפֵּיב אוֹתֵיהֶן
הַתּוֹרָה כִּי־ל, שְׂזֶה עֵקֶר כַּח הַרְפּוּאָה כִּי־ל, כִּי כָּל הָעֹשְׁבִים
מְקַבְּלִים כַּח מִהַתּוֹרָה כְּמַבְאָר לְעִיל. וְעֵקֶר כַּחם לְרַפְּאוֹת, הוּא עַל
יְדֵי הַהֶרְפָּה כִּי־ל. עַל כֵּן הָעֵקֶר תְּלוּי בְּחֲכָמֵי הַדּוֹר, שְׂעַל יְדֵי
שְׂהֵם יוֹדְעִים לְדַרְשָׁה אֶת הַתּוֹרָה, וְלְהֶרְפֵּיב אוֹתֵיהֶן כִּי־ל,
עַל יְדֵי זֶה מְקַבְּלִין כַּח כָּל הַהֶרְפָּבוֹת שֶׁל כָּל הָעֹשְׁבִים, שְׂמְקַבְּלִים
כַּח מִהַתּוֹרָה:

עַל כֵּן הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלְהַזְהֵר בְּכָבוֹדָם,
לִירָא מֵהֶם מְאֹד. וְאֵף אִם נִרְאָה לוֹ מֵהֶם דְּבָר שְׂאִינוּ
מְפָרְשׁ בְּהַתּוֹרָה כָּךְ לְפִי דַעְתּוֹ, וְנִדְמָה לוֹ שְׂהֵם עוֹשִׂים, חָם וְשָׁלוֹם,

בְּנֶגֶד הַתּוֹרָה, הוּא צָרִיךְ לְהֶאֱמִין שְׁבוּדָאֵי הֵם עוֹשִׂים נְכוֹנָה עַל־פִּי הַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה נִמְסְרָה לָהֶם. כְּגוֹן שְׁאֲנוּ רוֹאִים שְׁמִפְרָשׁ בַּתּוֹרָה: "אַרְבָּעִים יָכְנוּ", (דְּבָרִים כ"ה) וְהֵם אָמְרוּ: 'שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעַ מַלְקוֹת דְּוָקָא' (מִכּוֹת כ"ב: עֵינֵי שָׁם). כִּי הֵם יוֹדְעִים עַל־פִּי הַדְּרָשׁוֹת וְהַמְדוּת, כְּפִי מַה שְׁנִמְסַר לָהֶם, שֶׁצָּרִיךְ דְּוָקָא שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעַ מַלְקוֹת. עַל־כֵּן צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בַּחֲכָמִים, וּלְהַשְׁלִיךְ שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ, רַק לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם, כִּי לָהֶם נִמְסְרָה הַתּוֹרָה לְדָרְשָׁהּ כַּנִּלְ:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְטִי:

ח לְבַטֵּל וּלְהַכְנִיעַ הָאוֹיְבִים דֵּי בְּצוּם אִוּ בְּאֲכִילַת שַׁבָּת לְבַד, אֲבָל לְרַב הַשְּׁלוֹם צָרִיכִין גַּם לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה עַל כֵּן צָרִיכִים לְהִתְנַחֵם צְדָקָה בְּיוֹם הַתַּעֲנִית כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ: 'אַגְרָא דְתַעֲנִיתָא צְדָקָתָא' (בְּרָכוֹת ו). וְכֵן צָרִיכִין לְהִתְנַחֵם צְדָקָה לְעַנְיִים עַל שַׁבָּת אִוּ לְהַזְמִינָם עַל שְׁלַחְנוּ בְּשַׁבָּת וְאִוּ יִזְכָּה גַּם לְשְׁלוֹם רַב הֵינּוּ שִׁיזְכָּה לְשְׁלוֹם שְׂיִישׁ לוֹ פָּה. כִּי לְפַעְמִים יֵשׁ שְׁלוֹם שְׂאִין לוֹ פָּה הֵינּוּ שְׂיִישׁ שְׁלוֹם בֵּין בְּנֵי אָדָם אֲבָל אִין יְכוּלִין לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה בְּבַחֲיִנַת: "וְלֹא יָכֹלוּ דַבְּרוּ לְשְׁלוֹם" (בְּרָאשִׁית ל"ז ד). אֲבָל עַל־יַדֵּי אֲכִילַת שַׁבָּת עִם הַצְּדָקָה זוֹכִין לְשְׁלוֹם שְׂיִישׁ לוֹ פָּה הֵינּוּ שֶׁהַשְּׁלוֹם בְּשִׁלְמוֹת שְׁמִדְּבָרִים זֶה עִם זֶה בְּבַחֲיִנַת: "לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ" (תְּהִלִּים קכ"ב ח) כִּי הִפָּה נִשְׁלָם בְּאוֹר גְּדוֹל בְּשַׁעַת אֲכִילַת שַׁבָּת:

סֵדֶר תֵּיטִי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְטִי:

שֵׁם (כג) הַתּוֹרוֹת וְהַמְּאָמְרִים שְׁבִסְפָרֵיו הַקְּדוּשִׁים הֵם כְּלָלִיּוֹת, וְכֹל מַה שְׁאַתָּה מְמַשְׁמֵשׁ בָּהֶם אַתָּה מוֹצֵא בָּהֶם טַעַם נִפְלָא וְחֵדֶשׁ וּמְתוּק לַחֵךְ וּמְאִיר עֵינַיִם מְאֹד, וַיֵּשׁ בָּהֶם עִמְקוֹת גְּדוֹל בְּדָרְךְ פְּשֻׁט וּבְדָרְךְ סוּד וְנִסְתָּר. כִּי כָּל הַתּוֹרוֹת יֵשׁ בָּהֶם סוּדוֹת נִסְתָּרִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'רסו - אָמַר מִוֹהַרְנֵי"ת זִצ"ל "צַדִּיק צַנִּי מִקֹּדֶה שִׁדְּךָ צַהֲרֵד מִסְפְּרֵי רַבְצֵנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַנ" -
- "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

וְנִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד. וְאִי אֶפְשָׁר לְבַאֵר זֹאת.

גַּם בְּכָל מֵאֲמָר יֵשׁ כּוֹנֵנוֹת שֶׁל מִצְוֹת, שְׁכָל מֵאֲמָר שִׁיךְ לְאִיזָה כּוֹנֵנוֹת הַמְבֹאָרִים בְּכֹתָבִים בְּ"עֵץ-חַיִּים" וּפְרִי-עֵץ-חַיִּים. כְּגוֹן הַתּוֹרָה שֶׁל מִי הָאִישׁ הֶחֱפִין חַיִּים (בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ל"ג) יֵשׁ בּוֹ סוּד כּוֹנֵנֵת לִוְלָב אֶפְ-עַל-פִּי שֶׁלֹּא נִזְכָּר בּוֹ דְבָר מִמִּצְוֹת לִוְלָב, וְכֵן בְּקֶרֶב עָלֵי מִרְעִים" כְּמִדְּמָה לִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ כּוֹנֵנֵת קְדוּשָׁה (עֵינִי לְקַמֵּן סִימָן שְׁפוּ), וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה שְׂאֵרֵי הַמֵּאֲמָרִים. וְשָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוּשָׁה שֶׁאֲמַר, שְׂרָצָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּשׁ עַל הָעֵץ-חַיִּים, אֲךָ פְּרוּשׁ פְּשׁוּט אֵינּוּ נִצְרָךְ, רַק צְרִיכִין לִזְמַר תּוֹרָה שִׁיְהִי פְּרוּשׁ, וְכָבֵר אֲמַרְתִּי כַּמָּה תּוֹרוֹת הַשִּׁיכִים לְעֵץ-חַיִּים. גַּם שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שֶׁאֲמַר, שִׁזָּה סָמוּךְ גָּמַר הָעֵץ-חַיִּים וְרָאָה שֶׁהוּא כְּלוֹ מוֹסֵר. וְכֵן כַּמָּה תּוֹרוֹת יֵשׁ בְּהַסְפָּר, כְּגוֹן "מִרְכְּבוֹת פְּרָעָה" (בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ד'), "אֲשֵׁרֵי הָעַם-זִרְקָא" (שָׁם, סִימָן לה) וְעוֹד כַּמָּה תּוֹרוֹת שֶׁאֲמַר בְּאוֹתָן הָעֵתִים, וְכָלֵם הֵם סוּד כּוֹנֵנוֹת תְּפִלִּין. וּבְפֶרֶט הַתּוֹרוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּלִשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּעֶצְמוֹ אָמַר שֶׁיִּכּוֹלִים לְדַקְדֵּק בָּהֶם כְּמוֹ בַּמִּקְרָא, כִּי יֵשׁ שָׁם כּוֹנֵנוֹת הַרְבֵּה כִּי לְפַעֲמִים הוּא חוֹזֵר וְכוּפֵל הַדְּבָרִים שֶׁנִּדְמָה שֶׁהוּא לֹלֵא צֶרֶךְ, וּבְאַמֶּת יֵשׁ שָׁם לְדַקְדֵּק בָּזֶה כִּי יֵשׁ שָׁם כּוֹנֵנָה גְּדוּלָה. גַּם אֲמַר שֶׁהַתּוֹרוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּלִשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּעֶצְמוֹ מְסֻגָּל כִּי הוּא כְּלָלִיּוֹת. וְעַקֵּר הוּא הַמוֹסֵר וְהַהֲנָהגוֹת טוֹבוֹת וְעֲצוֹת טוֹבוֹת הַיּוֹצֵא מֵהֶם מְכָל מֵאֲמָר וּמֵאֲמָר, מְלַבֵּד הַנְּסֻתוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם וְכוּ' וְכוּ' כַּנ"ל וְאִי אֶפְשָׁר לְבַאֵר יוֹתֵר בְּכֹתָב כִּי אִם כָּל חֵד כְּפּוּיִם מָה דְמִשְׁעֵר בְּלִבָּה:

שֶׁסֵּג (כד) שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שֶׁאֲמַר בִּימֵי הַקּוֹדְמִים קָדַם שֶׁנִּתְקַרְבְּתִי אֵלָיו, שֶׁהוּא מִשְׁתַּוְּקֵק שִׁיתְקַרֵּב אֵלָיו אִישׁ לְמִדָּן וּבְעַל לְשׁוֹן נִפְלְאָה, וְאִזּוּ הָיָה יָכוֹל לְבַאֵר כְּתָבֵי הָאֵר"י וְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה עַד שֶׁאֶפְלוּ

נְעָרִים יוֹדְעֵי סֵפֶר הָיוּ יְכוּלִין לְלַמֵּד וּלְהַבִּין כָּל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה:

שִׁמְד (כה) פֶּעַם אַחַת דִּבַּרְתִּי עִמּוֹ מֵעַנִּין קִבַּלְתָּ הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה, וְאָמַר שֶׁקִּבַּלְתָּ הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה הוּא לְגַמְרֵי אֶחָד עִם
 קִבְּלָה שְׁחֵבֵר מוֹרְנוֹ הָרַב מִשָּׁה קוֹרְדוֹבִירוֹ זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה. אַחֵר
 כָּךְ אֵיזָה שָׁנִים שׁוֹב נִזְדַּמְּן שֶׁדִּבַּרְתִּי עִמּוֹ מֵעַנִּין הַקִּבְּלָה שֶׁגָּלָה
 הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה, וְאָמַר שֶׁהַקִּבְּלָה שְׁלוֹ הִיא רְחוּק וְנִשְׁגָּב מְאֹד
 מִהַקִּבְּלָה שֶׁל בַּעַל הַפְּרָדִם זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה. וְעַמְדָתִי מֵרַעִיד
 וְשִׂאֲלָתִי אוֹתוֹ בְּאֵימָה הֲלֹא שָׁמַעְתִּי מִפִּיכֶם פֶּעַם אֶחָד שֶׁבְּאַמַּת
 הַכֹּל אֶחָד. הַשִּׁיב מִסְתַּמָּא אִם אָמַרְתִּי כָךְ יִדְעָתִי מַה שֶׁאָמַרְתִּי.
 וְהַדְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים לְכַאוֹרָה. אֵךְ מִי שִׁישׁ לוֹ לֵב לְהַבִּין
 יְכוּל לְהַבִּין מֵרְחוּק שֶׁהַכֹּל נָכוֹן וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִיּוּמִים וְהַכֹּל אֶמֶת
 וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקִיּוּם וַיִּשָּׁר. כִּי בְּאַמַּת בּוֹדְאֵי הַכֹּל אֶחָד בְּפִנְיָמִיּוֹת
 הָאֶמּוֹנָה בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ. אֵךְ אֶפְ-עַל-פִּי-כֵן דְּרָכֵי הַתְּגִלוֹת הַסּוּדוֹת
 שֶׁל הָאֵר"י זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה הוּא רְחוּק וְנִשְׁגָּב מְאֹד מִדְּרָכֵי הַפְּרָדִם,
 אֶפְ-עַל-פִּי שֶׁבְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ הַכֹּל אֶחָד. וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַאֲרִיךְ בְּעַנִּין
 זֶה כִּי כְבוֹד אֱלֹקִים הַסֵּתֵר דְּבָר וְהַמְשַׁכִּילִים יְבִינוּ:

סדר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

- טו עַל-יְדֵי גְדִלוֹת נוֹפְלִים בְּתַפִּיסָה (שם כב).
- טז כְּשֶׁהַדּוֹר אֵינָם שׁוֹמְרִים אֶת פִּיהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְשָׁלִים, חַם
 וְשָׁלוֹם, כְּשֵׁרֵי הַדּוֹר בְּגֵאוֹת. עַל-כֵּן צָרִיכִין אֵלּוֹ כְּשֵׁרֵי הַדּוֹר
 לְהַתְּבוּנָן מְאֹד בְּהַגְדִּלָּה וְהַהַדּוֹר וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁמִּגִּיעַ לָהֶם, לְכָל
 אֶחָד לְפִי עֶרְכוֹ, מְעַט אוֹ הֶרְבֵּה, לְהַתְּבוּנָן וּלְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ
 שֶׁלֹּא יִכָּשֵׁל בְּגֵאוֹת, שֶׁהִיא גְלוֹת הַשְּׁכִינָה, חַם וְשָׁלוֹם (שם נח).
- יז כָּל-מַה שֶׁהָאָדָם מִקְטִין אֶת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ כַּחַ הַמוֹשֵׁךְ יוֹתֵר,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּרִסָּה - זֶמֶר מִזֶּמֶר הַיְיָ לְ"עֵד לְעֵד מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" - זֶמֶר מִזֶּמֶר הַיְיָ לְעֵד לְעֵד מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל

דְּהִינוּ לְהַמְשִׁיךְ שְׂכִינַת אֱלֹהוֹתוֹ לְתַחְתּוֹנִים שְׂיִשְׁכַּן עִמָּנוּ, שְׂזַהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ מִיּוֹם שֶׁבָרָא אֶת עוֹלָמוֹ, וְכֵן לְהַמְשִׁיךְ אֲנָשִׁים אֵלָיו לְקָרְבָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן לְהַמְשִׁיךְ הַהֲשָׁפְעוֹת טוֹבוֹת וּבְרָכוֹת לְיִשְׂרָאֵל. וְכִמוֹכֵן הוּא זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק־הָאֱמֶת (שם ע).

יח עַל־יְדֵי קְדוּשַׁת שַׁבָּת זוֹכִין לְעֲנוּהַ בְּאֱמֶת, דְּהִינוּ לְרַאוֹת שְׁפָלוּתוֹ וּלְהַכִּיר חַשְׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל וְלִמְסַר נַפְשׁוֹ בְּעֶדֶם כְּמוֹ מִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם (שם עט).

יט עַקֵּר הָעֲנוּהַ, שְׂיַחְזִיק הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְמַטָּה מִמִּדְרָגָתוֹ, שְׁפָל מִמָּה שֶׁהוּא, וְעַל־כָּל־פָּנִים לֹא יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְמַעְלָה מִמִּדְרָגָתוֹ (שם).

כ עַל־יְדֵי עֲנוּהַ וְשְׁפָלוּת, עַל־יְדֵי־זֶה אֵין שׁוֹם אָדָם יָכוֹל לְהוֹצִיאוֹ וּלְדַחוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, דְּהִינוּ לְקַפֵּחַ פְּרִנָּסָתוֹ, חַס וְשְׁלוֹם (שם).

כא עַל־יְדֵי עֲנוּהַ נִצּוֹל מִנְאוּף. אֲבָל עַל־יְדֵי גְדֻלוֹת מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרָע בְּתַאֲוָה זֹאת (שם קל, ועיין לעיל).

כב סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְדֻלוֹת לְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים וּלְקַבְּלָם בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחַבַת־הַלֵּב כְּפִי יְכָלָתוֹ (שם קלה).

כג הַתְקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הָאֱמֶתִי מְבַטֵּל הַגְדֻלוֹת. עַל־כֵּן זֶה סִימָן, אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְצְדִיק בְּאֱמֶת, אָז יֵשׁ לוֹ שְׁפָלוּת (שם).

כד עַל־יְדֵי עֲנוּהַ, שֶׁהוּא אֵין מְשִׁי, עַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד; אֲבָל בְּלֹא זֶה קָשָׁה שְׂיִהְיוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד תוֹרָה וּגְדֻלָּה (שם קסב).

כה בְּשִׂישׁ לְאָדָם גְּדֻלוֹת, סִימָן שְׂיָבוֹא לוֹ צָרָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן; וְכֵן לְהַפְךָ, כְּשֶׁהוּא עָנוּ וְשָׁפָל מְאֹד, יָבוֹא לְכָבוֹד גָּדוֹל (שם קסח).

כו מִעֲנִין חָרֵב הַנְּאֻוָה שְׁבָא עַל־יְדֵי הַגְּרִים וְכוּ' (עיין "כָּבוֹד" אוֹת כח).

סדר שיחות הר"ן הי"א:

קצד אָמַר: אַחַר כָּל הַיְסוּרִים, אַף עַל פִּי כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִטִּיב עֲמָנוּ רַק שְׂאִין אָנוּ רוֹצִים לְהִקְטִין אֶת הַיְסוּרִים וְגַם בְּאַמַּת בּוֹדֵאי אֵינָם יְסוּרִים קְטַנִּים, אֲבָל נֶגֶד דְּבָקוֹת אֶחָד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִה שְׂזוֹכִין לְאִיזָה בְּחִינָה שֶׁל דְּבָקוֹת בְּמַחְשָׁבָה אוֹ בְּבְחִינָה אַחֲרַת כָּל הַיְסוּרִים אֵינָם כְּלוּם נֶגֶד זֶה וְעַל יָדָם בְּעֶצְמָם מִתְקַרְבִּים וּמִתְדַבְּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כִּי נוֹטְלִין מִמֶּנִּי הַבְּרִיאוֹת גּוֹפִי, מִי נוֹטֵל מִמֶּנִּי הַבְּרִיאוֹת? הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ! אִם כֵּן אֲנִי נִדְּבַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכֵן בְּשִׁלּוּקַח חַם וְשָׁלוֹם, אִיזָה כֵּן מִי לוֹקַח? הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ! אִם כֵּן אֲדַרְבָּא עֲתָה הוּא סָמוּךְ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כִּי בְּעוֹלָם הֵבֵא סְמוּכִין יוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

קצה שְׁנַת תַּק"ע פְּרָשַׁת נַח (ד' מר חֲשׁוֹן) נִכְנְסָנוּ אֵלָיו בְּלִילָה בְּדַרְכָּנוּ תָּמִיד עָנָה וְאָמַר: מַה שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה עִמָּכֶם הוּא דְּבַר קָטָן לְפָנָי זֶה אַתֶּם צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת (פּוֹנְתוֹ: הֵינּוּ מַה שֶּׁהוּא עוֹסֵק עִמָּנוּ לְהַכְנִיסָנוּ וּלְקַרְבָּנוּ לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲפֹלוּ זֹאת הוּא דְּבַר קָטָן לְפָנָיו, וְזֶה הַדְּבַר אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת, לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲבָל הוּא בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ לוֹ עִבּוּדָה גְּבוּהָה מִזֶּה) וְהֵייתִי עוֹמֵד וּמְשִׁתּוֹמֵם כְּמִתְמִיחַ, כִּי כְּפִי הַנְּרָאָה לְדַעֲתָנוּ אֵין עִבּוּדָה גְּבוּהָה מִזֶּה לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

עָנָה וְאָמַר: יֵשׁ נְשָׁמוֹת עֲרֻטְלָאִין שְׂאִין יְכוּלִין לְכַנֵּס בְּגוֹף כָּלָל, וְגִדְל הֲרַחֲמָנוֹת שְׂעֵלִיהֶם גָּדוֹל וְעֶצוֹם מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מֵעַל הַחַיִּים כִּי הֵם כְּבָר נִכְנְסוּ בְּגוֹף וְיֵשׁ לָהֶם בָּנִים וְיֵשׁ לָהֶם מְצוּוֹת, אֲבָל הֲרַחֲמָנוֹת שְׂעַל אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת הָעֲרֻמּוֹת הוּא גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד כִּי אֵינָם יְכוּלִים לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, וְגַם לְמַטָּה אֵינָם יְכוּלִים לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף כְּנִזְכָּר לְעִיל וְיֵשׁ גְּלָגוּלִים בְּעוֹלָם שְׂעֵדִין לֹא נִתְגַּלּוּ כָּלָל בְּעוֹלָם (הַפּוֹנֵה כִּי יֵשׁ גְּלָגוּלִים שֶׁדְּבָרוֹ מֵהֶם בְּפִפְרִים שֶׁנִּתְגַּלּוּ עַל יְדֵי הַקַּדְמוֹנִים

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'ער - צמח מנהרצ'ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רצנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אבל יש עוד גלגולים שעדין לא נתגלו פלל בעולם) גם מדה זו הוא מצד הגלגול, שהגלגול מחייב שיהיה לו מדה זו שיתאווה תמיד לנסע לדרכים ויהיה מוכן לנסע ואחר כך אינו עולה בידו ונמנע מלנסע:

סדר ששלו עשרה הוי"ו:

(ו) ההולך לשמור פירותיו מותר לו לעבור במים בהליכה אבל לא בחזרה: (ז) כל היוצא בדבר שאינו תכשיט ואינו דרך מלבוש והוציאו כדרך שרגילין להוציא אותו דבר חייב וכל תכשיט שהוא רפוי שאפשר לו בקל ליפול אסור לצאת בו ואם יצא פטור ואשה לא תצא בתכשיטים שדרכה לשלפם (פי' להסירם מעליה) ולהראותם: הגה ועיין לקמן סימן ש"ג סעיף י"ח אם אסור אפילו בחצר או בבית הלכך לא יצא איש לא בסייף ולא בקשת ולא בתרים (פי' מגן) ולא באלה ולא ברומח ולא בכלים שאינם תכשיט ואם יצא חייב חטאת ולא בשריון ולא בקסדא (פי' כובע של ברזל) ולא במגפיים (פי' אנפלאות של ברזל) ואם יצא פטור שהם דרך מלבוש ולא יצא בתפלין מפני שצריך להסירם כשיכנס לבית הכסא ולא יצא קטן במנעל גדול דלמא נפל ואתי לאתויי אבל יוצא הוא בחלוק גדול ולא יצא במנעל אחד אם אין לו מכה ברגלו דלמא מחייכי עליה ואתי לאתויי אבל אם יש לו מכה ברגלו יצא באותו שאין בו מכה: (ח) לא יצא במחט התחובה לו בבגדו בין נקובה בין שאינה נקובה ואם יצא בנקובה חייב ובשאינה נקובה פטור ויש אומרים בהפך: (ט) לא יצא בטבעת שאין עליה חותם ואם יצא חייב ואם יש עליה חותם לרש"י פטור ולר"ת ולהרמב"ם מותר דאינו תכשיט אלא לאיש אבל דבר שהוא תכשיט לאיש ולאשה אסור גם לאיש. (ועיין לעיל סימן ש"ג): (י) טבעת שקבוע בה אבן וכן אם כתובים בה

אותיות אין עליה חותם מיקרי שלא נקרא חותם אא"כ חקוקים
 בה אותיות או צורות: (יא) דבר העשוי לתכשיט ולהשתמש בו
 כגון מפתחות נאות של כסף כמין תכשיט אסור שהרואה אומר
 שלצורך תשמיש מוציא ויש מתירים אם הוא של כסף: הגה ומכל
 מקום אסור לצאת בתיק של בתי עינים שקורין בריל"ן אע"פ שהתיק הוא
 של כסף דהבתי עינים בעצמם הם משוי (ב"י) ואם המפתח של נחושת וברזל
 אפילו מחובר וקבוע בחגורה אסור (מרדכי פרק במה אשה וב"י בשם תשובת
 הרשב"א) ויש שכתבו שנוהגין בזה להתיר (ב"י בשם תשובת אשכנזית הרי"ף
 והאגודה וכן משמע בא"ז): (יב) לא יצא החייט במחט התחובה לו בבגדו
 ולא נגר בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה שבצוארו ואם יצא
 פטור: (יג) לא יצא הזב בכים שעושה להצילו מזיבתו שלא יטנף
 בה וכן אשה נדה שקושרת בגד לפנייה שלא תתלכלך בדם נדותה
 אסורה לצאת בו אם לא יהא סינר עשוי כעין מלבוש אבל אם
 קושרתו כדי שלא יכאב לה הדם ולא תצטער מותר לצאת בו:
 (יד) דבר שהוא דרך מלבוש אפילו אם אינו לובשו אלא משום
 אצולי טינוף מותר לצאת בו בשבת: הגה ולכן מותר ללבוש בגד מפני
 הגשמים או כובע על ראשו אבל אסור לאשה ליתן בגד על צעיפה מפני
 הגשמים דאין זה דרך מלבוש (הגהות מיימוני): (טו) אין הקיטע יוצא בקב
 שלו דהיינו שעושה כמין דפוס של רגל וחוקק בו מעט לשום ראש
 שוקו בתוכו ואינו עושה זה להלך בו שעל כל פנים צריך הוא
 למקלו אלא כוונתו כדי שלא יראה חסר רגל אלא נכה רגל כיון
 דאינו צורך הילוכו אסור:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תשסה: וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת "נְאֻמָּן רוּחַ מְכֶסֶה דְּבָר" וְתִתֶּן לִי כַח מֵאֲתָךְ,
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי רוּחַ חֲכָמָה דְקָדְשָׁה וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי, וְתִשְׁמְרֵנִי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'ערב - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְתִצְלַנִי שְׁלֵא אֶהְיֶה חֵם וְשָׁלוֹם "הוֹלֵךְ רָכִיל מִגְלָה סוּד", רַק תִּתֵּן לִי כַח לְהַעֲלִים וּלְהַצְפִּין אֶת כָּל הַדְּבָרִים שְׂאִין רִשְׁאִין לְגִלוֹתָם חוּם וְחִמְל עָלֵינוּ, וּמִלֵּא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכֵנוּ מְרַבִּים מְאֹד וְדַעַתְנוּ קְצָרָה לְבִאָרָם וּלְפָרְטָם, עַל כֵּן יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ כְּאֵלוּ פְּרִטָנוֹם כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ תַעֲלוּמוֹת לֵב וְהַמוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרֵאשִׁית וְתִמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים כִּי אֵתָּה הוּא בַעַל הַרְחָמִים, וְתִזְכְּנוּ לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וּלְעֲצָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה תְּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, וּלְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵי הַנְּהַגוֹת יִשְׁרָוֹת מִכָּל מָה שֶׁנִּלְמַד בְּסִפְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְתִזְכְּנוּ מִהֲרָה לִילֵךְ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתָנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, לְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאַמֶּת וְצֶדֶק וְאֵת הַכֹּל נַעֲשֶׂה יָפָה בְּעֵתוֹ בְּכָל עֵת וְעַתָּה בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ בְּרִצּוֹנְךָ וּכְרִצּוֹן יִרְאֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוֹרִים וְנִזְכָּה לְבַלּוֹת יָמֵינוּ בְּטוֹב הָאֱמֶתִי וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנַעֲיָמִים, לְבַלּוֹת כָּל יָמֵינוּ עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה הָאֱמֶתִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְתִבְטַל כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָן טוֹבוֹת מִעָלֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקִּדְשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ" וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְתוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כְּאֶמֶר רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֵצַת ה' הִיא תִקּוּם עֵצַת ה' לְעוֹלָם תִּעֲמֵד, מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וְדוֹר כִּי ה' צְבָאוֹת יַעֲזֵר, וּמִי יִפָּר, וַיְדוּ הַנְּטוּיָה וּמִי יִשְׁיבְנָה מִיָּם עִמָּקִים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ, וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָנָה מַחֲשָׁבוֹת בְּעֲצָה תְכוּן, וּבְתַחֲבִלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה" וַיְקַיֵּם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִתֵּן לְךָ כָּל־בָּבֶל, וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

תַּפְּלָה סב תסו: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתקבע ותטע אמונתך בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל ונזכה שתהיה אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם בלי שום קשיא ובלבול בעולם כלל ותהיה אמונתנו חזקה כל כך, כאלו אנו רואין בעינינו ממש את הדבר שאנו מאמינים בו:

תשסו: רבונו של עולם "עיניך הלוא לאמונה", עזרנו והושיענו, וחנונו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חם ושלוש ונזכה לעבד אותך תמיד בלבב שלם בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבנו ומדעתנו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים, וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חם ושלוש את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבי שום קשיא ובלבול, ולא שום כפירה כלל, ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בריו כל הדברים שאני מחיב להבין ולהשיג כפי בחינתי, כפי מה שהגבלת לשכלי, מה שאני מחיב להבין ולהשכיל באמת, עד שאזכה לידע להשיב לאפיקורם, ולגרש ולדחות כל מיני כפירות ואפיקורסות מלבי ומדעתי ותהיה בעזרי שלא ירדף שכלי לצאת חוץ מן הגבול חם ושלוש ולא אתחיל לחקר ולעין חם ושלוש במה שאין לי רשות לחקר בו, ולא אסתכל כלל בהענינים הנקראים לפי בחינתי, מה למעלה מה למטה מה לפני מה לאחור ותשמרני שלא אתחיל לכנס בשום קשיא וחקירה בדרכי הנהגותיך הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבינם, אשר על החוקרים בהם, נאמר עליהם "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים" שמרה נפשי והצילני, שמרני והצילני, ומינך

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'עדר מוזהר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שידך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תִּסְעֲדַנִּי, וְאֵל תֵּתֶן לְמוֹט רַגְלִי, "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה, שֶׁקָּר רַדְפוּנִי
עֲזֹרָנִי" עֲזֹרָנִי וְחַנּוּנִי, וְכִנִּי לְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת וּבְאֲמוּנָה
שְׁלֵמָה וּבְלֵבב שָׁלֵם, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת וְעַרְמוּמִיּוֹת כָּלֵל
עֲזֹרָנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמָתִי וְשִׁכְלִי בְּעֵינֵינִים הִלְלוּ לְגִמְרִי,
רַק אֶסְמְךָ עַל אֲמוּנָה לְבַד וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם שִׁכְלִי רַק בְּעֶסֶק
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשִׁכְלִי בְּשׁוֹם חֻקִּירָה כָּלֵל,
בְּמָה שְׁאֵינִי לִי רְשׁוֹת לְכַנֵּם וּבְמַפְלָא מִמֶּנִּי לֹא אֶדְרֹשׁ וּבְמַכְסָה מִמֶּנִּי
לֹא אֶחְקֹר, רַק בְּמָה שְׁהִרְשֵׁתִי אֶתְבוֹנֵן, בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת,
וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָּה, וּבְלֵבב שָׁלֵם לְשִׁמְךָ
וְלַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב: